N. 2188.

CURRENDA XI.

A. D. 1867.

L. 2115.

Ustawa o utworzeniu funduszu zapasowego na pokrycie kosztów stawiania i głównych reparacyj budynków kościelnych i parafialnych.

Wydana przez Wysokie c. k. Namiestnictwo pod dniem 29. Marca 1867 Cz. II. Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych, zawiera pod Nr. 5. Ustawę następującą:

Ustawa dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego, o utworzeniu w każdéj parafii wyznania katolickiego funduszu zapasowego na pokrycie kosztów, stawiania i głównych reparacyj budynków kościelnych i parafialnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

Art. I. W każdéj parafii wyznania katolickiego ma istnieć fundusz parafialny zapasowy, na pokrycie kosztów stawiania i głównych reparacyj budynków kościelnych i parafialnych, jeżeli koszta te nie znajdą zupełnego pokrycia w istniejących i niewątliwych funduszach lub zobowiązaniach specyalnych.

Art. II. Fundusz zapasowy utworzonym będzie z datków uiszczanych przez parafian osobno dla każdego obrządku.

Art. III. Datek parafialny winien uiszczać każdy parafian, bez różnicy płci, od ukończonego 16. do ukończonego 50. roku życia w rocznéj ilości pd 10 ct. wal. austr. Za bezwłasnowolnych są odpowiedzialni ich prawni zastępcy, za zostających w stosunku służbowym ich chlebodawcy.

Art. IV. Ubodzy datków parafialnych nie uiszczają.

Art. V. Datki parafialne mają być ściągane corocznie przez organa, wybierające w gminie należytości pieniężne na cele gminne (§. 87. ustawy gminnéj z d. 12. Sier. 1866).

Datki w miarę w pływania mają być lokowane w jednéj z kas oszczędności, lub w innych zakładach kredytowych w kraju istniejących.

Art. VI. Fundusz zapasowy o tyle użyty być może do pokrycia kosztów stawiania i głównych reparacyj budynków kościelnych i parafialnych właściwéj parafii, o ile nie wystarczają środki wykazane w §§. 1. aż włącznie do 7. ustawy o konkurencyi kościelnéj z dnia 15. Sierpnia 1866.

Art. VII. Uiszczanie datku parafialnego ustaje, gdy fundusz zapasowy wzrośnie do wysokości połowy tych kosztów potrzebnych na wystawienie budynków kościelnych i parafialnych, które w moc §. 8. ustawy o konkurencyi kościelnéj z 15. Sierp. 1866 parafianie uiszczać są obowiąnani.

Wyczerpany lub zmniejszony fundusz zapasowy ma być na nowo utworzony lub uzupełnionym wznowionym datkiem parafialnym.

Art. VIII. Komitet parafialny utworzony w myśl §. 13. ustawy o konkurencyi kościelnéj zawiaduje funduszem zapasowym stósownie do powyższych postanowień, stanowi o zawieszeniu i nowem rozpoczęciu uiszczania datku parafialnego (Art. VII.), oraz o uwolnieniu ubogich od tegoż uiszczania (Art. IV.).

Art. IX. Zażalenia lub odwołania się od uchwał komitetu w sprawach funduszu zapasowego, rozstryga polityczna władza powiatowa.

Art. X. Mojemu Ministrowi Stanu polecam wykonanie téj ustawy.

Wiedeń 2. Lutego 1867. **Franciszek Józef**, w. r.

Hrabia Belcredi, w. r. Z najwyższego peleceeia, Bernard kawaler de Meger, w. r.

Ku wiadomości i działaniu według niéj i t. p. Tarnów 12. Czerwca 1867.

N. 1357.

Publicationes 2. a) C. R. Provincial. Directio Financ. Cracov. conjungitur cum Leopoliensi et b) Alimentatio C. R. Militiae itinerantis locataeque penes privatos, nec non bonificatio horum... statuitur.

A.) **Ordinatio C. R. Ministerii Financ. de 25 Mart. 1867.** N. 57 — contenta in Parte XXIV. Reichs-Gesetz-Blatt... emissa 4 Apr. a. c. ita sonat:

„Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 13. März 1867 die Vereinigung der in den Königreichen Galizien und Lodomerien und dem Großherzogthume Krakau bestehenden Finanz-Landesbehörden in Eine Finanz-Landesdirection mit dem Amtssitze in Lemberg Allergnädigst zu genehmigen geruht, wornach die zu Krakau bestehende Finanz-Landesdirection aufgelöst wird.

Der Zeitpunct, mit welchem die letztgenannte Landesbehörde ihre Wirksamkeit einstellen und die neu organisirte Finanz-Landesdirection in Lemberg ihre Functionen aufnehmen soll, wird nachträglich bekannt gmacht werden."

Freiherr von **Becke** m. p.

B.) **Ordinatio C. R. Ministerii internorum, belli et financiar...** de 30 Mart. 1867 in Parte XXIV Legum Imper. N. 61. hujus est tenoris:

„Gemäß dem Punkte 1 des, den §. 31 der Militär-Einquartirungs-Vorschrift vom 15. Mai 1851 (Reichs-Gesetz-Blatt N. 124) erläuternden Erlasses vom 31. August 1852

(Reichs-Gesetz-Blatt N. 173), hat eine marschirende Truppe nur bis einschließig zum Einrückungstage in die — durch die Marschordre als letztes Ziel — oder bei Unterbrechung des Marsches in Folge eines Haltbefehles in die durch letzteren bezeichnete Station — im Genusse der Durchzugsverpflegung zu verbleiben, diese daher — ohne Rücksicht auf die voraussichtliche Dauer des Aufenthaltes, mit dem nächstfolgenden Tage aufzuhören.

In diesem Falle tritt die Mannschaft in den Bezug des Menagegeldes, und hat daher vom Quartierträger keine Verpflegung, sondern bei der Unterbringung außer Kasernen und Militär-Zins-Zimmern nur die gemeinschaftliche Benützung des Kochfeuers und Kochgeschirres zum Abkochen anzusprechen.

Graf **Taafe** m. p. Freiherr von **John** m. p. Freiherr von **Becke** m. p."

Haec pro notitia, directione ac informatione aliorum. **Tarnoviae 8. April. 1867.**

L. 2027.

Okólnik c. k. Ministeryum wojny znasza przysłużące urlopnikom i rezerwistom prawo, stawiania się dobrowolnego do czynnéj służby, tudzież prawo pielęgnowania i leczenia się na rachunek skarbu wojskowego podczas słabości.

Okólnik ten z **28. Kw. 1867. L. 77.** wydrukowany w części **XXXI.** Dziennika **Praw Państwa,** rozesłanéj pod **29.** Maja r. b. takiéj jest treści:

„Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit der Allerhöchsten Entschließung vom 21. April 1867, im Hinblicke auf das geänderte Heeres-Ergänzungs-System, Folgendes anzuordnen geruht.

Das den Urlaubern und Reserve-Männern laut des §. 120 des Gebühren-Reglements und §. 12 des Reserve-Statuts vom Jahre 1852 *) zustehende Recht, jederzeit bei ihrer Truppe zur Dienstleistung einrücken zu können, in soferne sie sich mit einer ämtlichen Bestätigung ihrer Erwebslosigkeit ausweisen, wird als solches aufgehoben; doch wird gestattet, daß freiwillig einrückende Urlauber oder Reserve-Männer ausnahmsweise zur Dienstleistung beigezogen werden können, wenn selbe vollkommen kriegsdiensttauglich sind, in der Truppe oder Anstalt, in deren Stand sie gehören, zur Zeit ihrer Einrückung bereits ein Abgang auf den vorgeschriebenen Präsenzstand besteht, und durch ihr Einrücken dem Dienste ein besonderer Vortheil erwächst.

Die Entscheidung über den letzteren Umstand wird dem Commandanten der betreffenden Truppe, beziehungsweise Armee-Anstalt, überlassen, in deren Stand der freiwillig einrückende Urlauber oder Reserve-Mann gehört, es wird demselben jedoch zur Pflicht gemacht, die Zustimmung zur Präsentirung solcher Urlauber und Reserve-Männer ausschließlich nur dann zu ertheilen, wenn aus dem Einrücken derselben für den Dienst wirkliche Vortheile zu erwarten sind.

*) Reichs-Gesetz-Blatt vom Jahre 1852, Nr. 153.

Deßgleichen wird das den Urlaubern und Reserve-Männern laut §. 109 des Gebühren-Reglements und §. 14 des Reserve Statutes zustehende Recht, im Falle ihrer Erkrankung— wenn solche auf Urlaub oder im Reservestande erfolgt — zur Pflege und Heilung in die Militär- oder Civil-Spitäler auf ärarische Kosten einzurücken, aufgehoben, und es haben von nun an Urlauber und Reserve-Männer, in solange sie nicht imperative zur Dienstleistung einberufen und in ärarische Verpflegung übernommen worden sind, auf die Aufnahme in ein Militär-Spital, beziehungsweise auf die Pflege und Heilung in einem Civil-Spitale auf Rechnung des Militär-Aerars, keinen Anspruch. Eben so wenig trägt das Militär-Aerar für dieselben die Curkosten, wenn sie im Erkrankungsfalle bei Hause, beziehungsweise in ihrem Aufenthaltsorte, verbleiben.

Die vorstehenden Bestimmungen haben auf die auf kurzem Urlaube befindliche Mannschaft, dann auf jene Urlauber und Reserve-Männer, welche—weil sie sich eines Militär-Verbrechens oder Vergehens schuldig gemacht haben—in die militärgerichtliche Untersuchung und somit in die ärarische Verpflegung treten, keine Anwendung; derlei Urlaubern und Reserve-Männern steht im Falle ihrer Erkrankung der Anspruch auf Pflege und Heilung auf Kosten des Militär-Aerars wie bisher auch fernerhin zu.

Freiherr von **John** m. p., F. M. L.

Do wiadomości i oświecenia interesowanych.

Tarnów 13. Czerwca 1867.

L. 1698.

Wykaz Obligacyi indemnizacyjnych.. na dniu 30. Kw. 1867. dla Galicyi zachodniéj wylosowanych.

Według Obwieszczenia Wys. c. k. Namiestnictwa jako Dyrekcyi funduszów indemnizacyjnych następujące wyszły Numera:

A) Na **50** złr. Nr. 135, 529, 845, 952, 1104, 1529, 1824, 1904, 1942, 2234, 2543, 3256, 3359, 3374, 3519, 3581, 3702, 4171, 4444, 4469, 4471.

B) Na **100** złr. Nr. 238, 456, 1006, 1101, 1251, 1808, 1896, 2410, 2534, 2838, 2916, 2972, 3317, 3383, 3432, 3597, 3971, 4021, 4026, 4057, 4246, 4546, 4758, 4778, 4957, 4968, 5006, 5094, 5178, 5191, 6136, 6457, 6463, 6612, 6617, 6648, 6853, 6869, 7043, 7204, 7274, 7285, 7337, 7358, 7645, 7725, 7786, 7829, 8749, 8798, 8801, 8891, 8997, 9113, 9276, 9301, 9438, 9706, 9762, 9972, 9983, 10.056, 10.223, 10.241, 10.461, 10.715, 10.781, 10.784, 10.791, 10.797, 10.823, 10.849, 11.106, 11.177, 11.212, 11.271, 11.500, 11.529, 11.663, 11.804, 11.841, 12.070, 12.111, 12.124, 12.767, 12.780, 13.012, 13.277, 13.328, 13.374, 13.386, 13.509, 13.529, 13.866, 14.137, 14.233, 14.409, 14.424, 14.519, 14.781, 14.990, 14.999, 15.049, 15.055, 15.223, 15.505, 15.550, 15.783, 15.904, 16.038, 16.077, 16.139, 16.201, 16.245, 16.389, 16.432, 16.448, 16.548, 17.021,

17.052, 17.165, 17.272, 17.282, 17.317, 17.327, 17.518, 17.736, 17.849, 17.892, 18.024, 18.060, 18.535, 18.549, 18.568, 18.768, 18.896, 19.389, 19.915, 20.049, 20.245.

C) Na **500** złr. Nr. 73, 104, 134, 136, 165, 186, 189, 238, 396, 495, 516, 582, 736, 967, 991, 1091, 1254, 1282, 1295, 1944, 2092, 2098, 2129, 2282, 2338, 2358, 2421, 2564, 2665, 2673, 2680, 2956, 2990, 3093, 3104, 3116, 3133, 3154, 3157, 3932, 3989, 4022, 4060, 4400, 4464, 4511, 4565.

D) Na **1000** złr. Nr. 74, 95, 197, 221, 584, 625, 652, 756, 999, 1306, 1658, 1787, 1911, 1919, 1939, 2107, 2170, 2496, 2516, 2562, 2735, 3058, 3120, 3343, 3689, 3767, 4033, 4122, 4297, 4743, 4809, 4967, 4971, 4980, 4997, 5016, 5022, 5065, 5071, 5154, 5322, 5371, 5392, 5847, 6378, 6391, 6769, 6775, 6797, 6860, 6997, 7089, 7134, 7362, 7539, 7582, 8059, 8199, 8313, 8381, 8444, 8497, 8715, 8768, 8819, 8933, 9045, 9303, 9524, 9556, 9638, 9913, 10.445, 10.549, 10.685, 10.747, 10.872, 10.990, 11.190, 11.344, 11.472, 11.536, 11.700, i nr. 5.804 z częściową kwotą na 50 złr.

E) Na **5000** złr. Nr. 313, 525, 870, 1151.

F) Na **10000** złr. Nr. 593, 865, 869, 916.

Lit. A. Nr. 351 na 300 złr., nr. 774 na 5600 złr., nr. 828 na 4390 złr., nr. 846 na 2600 złr., nr. 920 na 280 złr., nr. 2181 na 3550 złr., nr. 2264 na 450 złr., nr. 2617 na 1000 złr., nr. 2738 na 1800 złr., nr. 3326 na 250 złr., nr. 3420 na 70 złr., nr. 3701 na 800 złr., nr. 3711 na 100 złr., nr. 3754 na 50 złr., nr. 4004 na 550 złr., nr. 4051 na 100 złr., nr. 4095 na 400 złr., nr. 4123 na 150 złr.

Ku wiadomości Interesowanych i t. d. Tarnów 9. Maja 1867.

L. 1839.

Wezwanie do udziału w Towarzystwie ogrodniczo-sadowniczém, we Lwowie zawiązaném.

Przełożeństwo Towarzystwa ogrodniczo-sadowniczego we Lwowie w Odezwie niżéj umieszczonéj Nas zawiadomiło o swojéj w tym zawodzie dążności, i zaprosiło, abyśmy i Was Szanowni Bracia Kapłani! wezwali do udziału w téj, dla podniesienia w kraju naszym ogrodnictwa, pożytecznéj sprawie. Nie wiele żądają rocznie, bo tylko 3 złr. w. a. a za to ich usiłowaniem będzie, naukę ogrodnictwa i pielęgnowania warzyw między ludem rozszerzać, szkółki drzew owocowych po kraju zakładać i o skutkach prac swoich donosić tym, którzy im dobroczynnéj ręki nie usuwają. Dążności Towarzystwa tego nietylko rozciągać się będą na drzewka owocowe, warzywne rośliny, ale i chmielnictwo, pszczelnictwo, i nawet, gdzie się da, na jedwabnictwo. Wiemy, że dobre zamiary, Szanowni Bracia! wspierać lubicie, i temu przedsiębiorstwu tém więcéj przyjaźnymi się okażecie, że umiejętnie prowadzone ogrodnictwo w stanowisku Waszym miłą Wam i pożyteczną zabawkę sprawi.

Zaliczki Wasze z napisem: *Imion, nazwisk, godności i miejsca*, na ręce Przew. Urzędów dekanalnych złożone i kancelaryi konsystorskiéj nadesłane, na miejsce swego przeznaczenia dojdą.

Odezwa jest następującéj treści:

„Najprzewielebniejszy księże Biskupie! Z odezwy i statutu, który mamy zaszczyt zakomunikować, raczy Najprzewielebniejszy Ksiądz Biskup powziąść wiadomość, że z upoważnienia Wysokich władz rządowych, zawiązane zostało we Lwowie Towarzystwo ogrodniczo-sadownicze pod naszém przewodnictwem jako Protektora i Prezesa.

Nie będziemy się rozpisywać nad pożytecznością takiéj instytucyi dla kraju, będąc przekonani, że Najprzewielebniejszy Ksiądz Biskup takową uznawać raczysz. Ośmielamy się tylko zwrócić uwagę na zamiary i cele, jakie sobie Towarzystwo założyło i na związek tychże z tyle zbawiennem działaniem Przewielebnego Duchowieństwa dla uobyczajenia ludu i polepszenia stosunków gospodarskich w kraju.

Towarzystwo ma zamiar otworzyć przy szkole ogrodniczéj, którą założy, także kurs ogrodnictwa i sadownictwa dla alumnów i preparandów na wiejskich nauczycieli. Nauka jaką zaczerpną ci przyszli duszstarownicy i nauczyciele wiejscy, pod kierunkiem tak znakomitego w praktyce a uczonego w teoryi Dyrektora zakładów Towarzystwa, jakim jest p. Konstanty Pietruski, byłaby wszakże bardzo mało pożyteczną jeżeliby Przewielebne Duchowieństwo nie chciało samo brać udziału w działaniach Towarzystwa.

Przystępując jako członkowie do Towarzystwa będą mieli Przewielebni Duchowni sposobność, bardzo małym kosztem, bo płacąc tylko 3 złr. w. a. rocznie brać udział w pracach i korzyściach Towarzystwa: korzyści te głównie będą zależeć w tém, że Towarzystwo będzie chodowało w swoich zakładach owoce i warzywa najodpowiedniejsze naszemu krajowi, a potem będzie szczepy i nasiona z takowych daleko taniéj przedawać, niż ich teraz nabyć można; daléj będzie Towarzystwo rozszérzać nie tylko naukę sadownictwa i ogrodnictwa, ale oraz zakładać szkółki drzew owocowych w kraju; nareszcie będzie wszelkiemi sposobami rozszerzało zamiłowanie do ogrodnictwa i sadownictwa, między ludem wiejskim, co niezawodnie przyczyni się wielce do uobyczajenia tegóż i podniesienia gospodarstwa krajowego. Oprócz tego nie myśli Towarzystwo ograniczyć się tylko na sadownictwie i ogrodnictwie warzywnem, ale oraz rozszerzy z czasem działanie swoje na chmielarstwo, pszczelnictwo i jedwabnictwo.

Żywiąc miłą nadzieję, że Najprzewielebniejszy ksiądz Biskup nieżechcesz odmówić poparcia usiłowaniom, obiecującym tyle pożytku dla kraju i w przekonaniu, że nikt silniej nie może wpłynąć na skuteczność działań Towarzystwa jak właśnie Przewielebne Duchowieństwo, ośmielamy się prosić, ażebyś Najprzewielebniejszy Ksiądz Biskup raczył okólnikiem do Prześwietnego Duchowieństwa tak świeckiego jako i zakonnego, zalecić temuż przystępowanie jako członków do Towarzystwa ogrodniczo-sadowniczego, a oraz zachęcania gmin i pojedynczych parafian swoich ażeby przystępywali do tegóż, zapisując się na załączonych listach supskrypcyjnych.

Do pobierania pieniędzy jest upoważniony p. Ludwik Pierożyński, Dyrektor Izby obrachunkowéj przy Wydziale krajowym a oraz Wiceprezes Towarzystwa ogrodniczo-sadowniczego.

Polecając naszą prośbę łaskawym względom Najprzewielebniejszego Księdza Biskupa

piszemy się z wysokiem poważaniem

Alfred Potocki. Włodzimirz Russocki.

Dan w Tarnowie dnia 22. Maja 1867.

L. 1970
Składka na Brody pożarem zniszczone.

Miłość bliźniego wzywa nas ku ratowaniu spiesznemu... według osnowy niniejszego Reskryptu Wys. c. k. Prezydyum Namiestniczego:

„Nr. 4432. pr. Ein schweres Brandunglück hat am 23. d. M. die Stadt Brody heimgesucht. — Zwischen 5 und 6. Uhr Nachmittags brach in der oberen Synagogen-Gasse Feuer aus, welches durch einen heftigen Sturmwind genährt, sich mit einer solchen Schnelligkeit verbreitete, daß an eine Rettung nicht zu denken war. — Ein sehr großer Theil der Stadt wurde ein Raub der Flammen, und das Eigenthum vieler Tausenden Menschen in wenigen Stunden vernichtet. —

Der wechstliche Theil der Synagogen-Gasse, sammt den daran stossenden Nebengassen mit mehreren darin befindlichen Bethhäusern, ferner das israelitische Kranken - Spital, das herrschaftliche Bräuhausgebäude sammt Nebengebäuden, die christliche Hauptschule, die Westnord- und zum Theile die Südseite des Ringplatzes, mehrere Häuser der Pfarrgasse, die Georgsgasse, die Leśniower Gasse, die Vorstadt Juridica, der städtische Antheil Folwarki wielkie und Folwarki maɫe, mehrere militärische Ehemalien, geriethen in Brand, dem selbst viele mit Blech gedeckte Gebäude zum Opfer fielen. Tausende von Menschen befinden sich ohne Obdach, aller Subsistenzmittel beraubt. — Der verursachte Schaden ist sehr bedeutend; der Jammer und das Elend der vom Unglücke Betroffenen ist unnenbar. —

Hier ist die schleunigste und ergiebigste Hilfe nothwendig, sollen die Unglücklichen in die Lage versetzt werden, ihre dringendsten Lebendsbedürfnisse zu bestreiten.

Bei der Größe und Ausdehnung des Schadens können Lokalmittel selbst momentan nicht ausreichen und Abhilfe gewähren.

Das Statthalterei- Praesidium wendet sich demnach an die so oft bewährte Mildthätigkeit der Einwohner des Landes, indem es zu Gunsten der Brodyer Abbrändler milde Sammlungen einleitet, — und hofft zu versichtlich, daß die Gaben um so reichlicher einfließen werden, als es sich hier um die Linderung der trostlosen Lage nothleidender Mitbürger handelt, die in wenigen Stunden zu Bettlern geworden sind, und ohne schneller thatkräftiger Hilfe der verzweiflungsvollsten Lage preisgegeben wären.

Das hochwürdige Consistorium wird ersucht, die geeigneten Verfügungen treffen zu wollen, daß den mit der Durchführung dieser Sammlung betrauten politischen Behörden, auch seitens der Geistlichkeit kräftige Unterstützung gewährt, und von derselben auch selbständig gesammelt werde. —

Die eingehenden Beiträge wollen schleunigst an den Herrn Bezirksvorsteher in Brody geleitet werden. — Lemberg, 25. Mai 1867.

In Dienstesabwes. Sr Excel. des Herrn Statthalters: **Mosch**, m. p."

Do dzieła Wielebni Bracia w Chrystusie! w imię Jego.

Tarnów, 1. Czerwca 1867.

N. 1396.

80 exemplaria: „Missions-Notitzen aus dem heiligen Lande“ emittuntur.

Ven. Commissariatus Generalis Viennen. Litteris de 6. April. a. c. rursus imisit tot exemplaria inter benefactores **Terrae sanctae** dispertienda, quae complectuntur uberiorem notitiam de statu Turcarum et Judaeorum politico, nec non intellectuali, morali ac materiali in Palaestina, de numero impressorum perregrinantium piorum ad loca sancta; de perceptis et expensis eleemosynis tractu anni 1866. illorumque benefactoribus, imo et donis.... demum adnectuntur gratiarum actiones non minus, quam suplicationes novae ad Catholicos, ad Diœcesanos nostros... pro novis largitionibus &c. Grati emittentes pro quolibet Decanatu per aliquod exemplaria provocamus Ven. Clerum, ut non Ipsemet solum, verum et civiles tenorem perlustrent, animumque Missiones ultro suffulciendi concipiant. &c.

Juxta tomulum hunc in serie X., pietas ac gratitudo erga Salvatorem Nostrum, qui vestigiis suis illas regiones terere, manibus benedicere, beneficiis cumulare, ac demum totum orbem terrarum in cruce redimere dignatus est, contulit quotam ferme 52 duc., 2½ Napol. et 26251 fl. 4½ x. V. A. quae cum residua ex A. 1865 per 44291 fl. 90 x. praeter 20 duc. ac 27 Napol. conjuncta, offerebat summam gener. 70542 fl. 94½ x. et 72 duc. ac 29½ Napol. In hac continetur quoque summa 403 Rhn. e Dioecesi nostra.

Demum specificantur expensae, in 21608 Rh. 6½ x. cum favorabili residuo in 48934 fl. 88 x. praeter 56 duc. et 4½ Napol. pro A. 1867 quod ut mirum in modum augeatur quoque e Dioecesi nostra, operam conferamus nostram, qui iterum atque iterum simus aemuli ulterioris largitatis piae. Exemplaria denique post circulationem jam in Bibliotheca Dec. jam in resp. paroch. reponantur necesse est. Tarnoviae 25. April. 1867.

Nr. 2059.

Piis ad aram suffragiis commendatur

Anima p. m. A. R. Andreæ Gallovits, Presbyteri jubilati, in Conventu FF. Misericordiæ Zybrzydovicensi 30. Maji a. c. ætatis suæ 80. anno, sacramentis moribundorum provisi, in Domino demortui.

E Consistorio Episcopali,

Tarnoviae die 13. Junii 1867.

Josephus Alojsius,

Episcopus Tarnoviensis.

JOANNES FIGWER, Cancellarius.

Tarnoviæ. Impensis Consistorii, typis Anastasii Rusinowski, 1867.